

Nyamira maart 2015

Vrijwilligsters aan het woord

Jambo nieuwsbrief lezers (Swahili voor 'hallo')

Habari ('Hoe gaat het?')

Nzuri Sana ('Het gaat goed')

Vandaag wil ik graag twee vrijwilligsters aan het woord laten vanuit het weeshuis in Nyamira. Twee dames uit Duitsland die een nieuwsbrief schrijven in het Nederlands. Dat is knap. Laten we eens kijken wat ze te vertellen hebben.

Met vriendelijke groet,
Ria Fennema

Habari uit Kenya, 20-3-Nyamira

Nu zijn we al twee weken hier in Nyamira. Toen we op een zaterdag ochtend hier aankwamen hebben de kinderen en medewerkers ons erg hartelijk met een liedje welkom geheten. Dat was een erg indrukwekkende moment als er een stuk of 100 kinderen staan om de mzungus te zien. De twee mzungus (blanke mensen) zijn Lisa-Marie Pohl, een onderwijsstudent uit Münster en Laura-Lisa Hellwig, een business student uit Enschede.



Allemaal nieuwe mensen

Niet alleen de mzungus zijn nieuw in Nyamira. Een week voor dat wij hier aankamen zijn er kinderen van het Children centre in Ruiru naar Nyamira gekomen omdat in Ruiru de nieuwe Highschool gebouwt word. Niet zo als wij, die een super grote gastenhuus voor hun hebben waar iederen een eigen slaapkamer heeft, waren er in het begin nog niet genoeg bedden voor alle nieuwe kinderen, dus moesten zij hun bedden in het begin nog delen. Gelukkig kon dit probleem snel opgelost worden door de donatie van bedden en dekens van donateurs uit Nederland.



De kinderen in Ruiru moesten net als wij aan allemaal nieuwe dingen wennen. De school in Nyamira is een public school dat betekend dat alle kinderen kort haar moeten hebben. Jongens en meisjes. In Ruiru hoefte dat niet om dat het een privé school was. We konden de meisjes erg goed begrijpen dat ze hun haren niet helemaal wouden kappen. Gelukkig kon een compromis gevonden worden zo dat ze wel met gevlochten haar naar school mogen.

Geen water uit de kraan en ook geen water uit de hemel

Voor ons mensen uit het westen is het zo erg normaal dat er water uit de kraan komt dat we eerst even moesten wennen dat het hier niet zo is. Gelukkig hebben we er heel snel aan gewent en gebeurt het alleen nogmaar heel soms dat de hand de kraan wil open maken voor dat we naar ons water emmer lopen. Het probleem is niet dat er geen water uit de kraan komt, maar dat op dit moment nergens water vandaan komt ook niet van boven in vorm van regen. Dit jaar duurt de droogte veel langer dan normaal wat betekend dat alle water tanks nu leeg zijn. De tanks met regenwater worden voor alles gebruikt: drinkwater, koken, wassen, schoon maken, douchen... Maar die zijn nu leeg!



Daarom rijden we dagelijks een paar keer met de kinderen naar de rivier toe waar water vandaan gehaalt word. Het is erg indrukwekkend hoe de kinderen de zware emmers op hun hoofd tillen. Wij bidden elke dag voor water want het water in het rivier zal ook niet meer voor erg lang beschikbaar zijn. In toekomst moet er een andere oplossing gevonden worden want ze verwachten dat de droogtijden door de klimaat verandering elke jaar langer worden. Dus is alleen een water bron de oplossing voor de lange termijn.

Een warme maaltijd voor iedereen

Een paar weken geleden is het lunchprogramma begonnen: Alle kinderen van de BG school, ook die hier niet wonen krijgen thee en s'middags een warme maaltijd. Het voordeel is dat geen van de kinderen met een lege maag in de school zit en dat ze niet tijdens de lunch pauze erg ver naar huis hoeven te lopen.

Om 12:30 begint de lunchtijd, dan staan rond 300 kinderen in een lange rij voor de keuken om hun bordje te krijgen. Dat betekent erg veel werk voor het keuken personeel. Een paar keer hebben we bij het uitdelen van de maaltijden geholpen en we kunnen alleen maar zeggen dat het echt heel hard werk is bij 30 graden en 300 kinderen. Omdat er nu nog meer eten gekookt moet worden hebben ze een nieuwe grotere pan in de keuken wat erg handig is. Zijn we eerlijk, wie kookt voor 300 kinderen lunch en dat op vuur. Ja, op vuur. Dus er wordt al vroeg s'ochtens mee begonnen.



Winkelen op de markt

Elke woensdag gaan we samen met de social worker Rita naar de markt toe waar we groenten en vruchten voor de week kopen. Op de markt krijg je van alles. In plaats van 2 euro voor een avocado betaal je hier 30 cent. Mangos, oranges, sugar cane... Het paradijs :D
Helaas heeft het uitblijven van de regen ook invloed op de prijzen op de markt. Alles is sinds dat we hier zijn veel duurder geworden.

School is het leven

In vergelijking met hoe wij vroeger op school geleerd hebben met de kinderen hier kunnen we alleen maar zeggen dat wij echt lui waren. De dag begint door de week om 5 uur. Om 5:30 word al



gestudeert tot dat er om 6:30 ontbijten word. Anders dan wij in Nederland eten ze hier geen broodje hagelslag maar porrage. Dat is een soort drank of slijm waar je als westerner eerst aan moet wennen. Om 7:00 uur begint voor de ouderen kinderen de schooldag. Om 15:00 is tijd voor een uur spelletjes. In deze tijd mogen we workshops en taal lessen an de kinderen geven. We geven Duits en Frans les, workshops voor sollicitatie gespreken, meditatie en zo meer. De kinderen zijn altijd

erg gemotiveerd dus het is super leuk met hun te werken. Als de schooldag afgelopen is wassen de kinderen hun schooluniform. Na het avond eten word nog een keer tot 9 of 10 uur gestudeert.



Yogales, ze vonden het erg leuk 😊

Hartelijke dank

We hebben het hier heel erg naar de zin en hebben echt een ongelooflijk leuke tijd. Wij mogen zo veel nieuwe ervaringen opdoen en zo veel nieuwe dingen leren. Daarvoor willen wij een hartelijk dank aan Clody, Petra, Malve en Ria uitspreken. Ze hebben ons heel erg veel bij de voorbereiding en penning van dit avontuur geholpen. We willen ons ook van harte bij het Blessed Generation team in Nyamira bedanken. Ze hebben ons zo hartelijk welkom geheten en hebben ons van de eerste dag aan het gevoel geven een deel van hun ongelooflijk leuke team te zijn.

Tutaonana,
Lisa en Laura